

Full pott for Vamp

Hundre prosent kvalitet i alle ledd

Større bilde

UTSOLGTE HUS: Haugesundbandet Vamp imponerte i går under den første av syv utsolgte konserter på Ole Bull Scene. Fra venstre Øivind Staveland, Vidar Johnsen og Torbjørn Økland.

FOTO: JAN M. LILLEBØ

Publisert: 03. nov. 2005, 08:52

Oppdatert: 03. nov. 2005, 11:42

 [Utskriftsvennlig versjon](#)

 [Tips en venn om denne saken](#)

Det hersker ingen tvil om at Norge elsker Vamp for tiden. Det ferske albumet «Siste stikk» topper allerede platelistene bare en uke etter utgivelsen. Spesielt forbausende var det derfor ikke at gårsdagens konsert på Ole Bull Scene var utsolgt. Mer imponerende er det derimot at Vamp skal spille enda seks konserter i Bergen denne uken – og det finnes ikke billetter å oppdrive til noen av dem.

 Relaterte artikler

- [Vamp til topps](#)
- [Knallsterk](#)
- [Niende stikk](#)

Vamp

Ole Bull Scene

konsert/**viserock**

Vamp

Ole Bull Scene

BT mener:

Sted: [Ole Bull Scene](#)

Det er noe urnorsk over Haugesunds største eksportvare. En velbalansert blanding av 60-årenes visetradisjon, tradisjonell britisk og norsk folkemusikk og en snev av nyere rytmer. Det er ikke nødvendigvis så veldig originalt – bare så fryktelig godt gjennomført. Her er det gjennomgående kvalitet både på melodi og tekstsiden. Det er både lyrisk og poetisk, men blir aldri verken pinlig sentimentalt eller platt.

Det ble en konsert tilnærmet uten dødpunkter. Selv om verken vokalist Vidar Johnsen eller Øivind Staveland med fela gjør noen spesielle sprell på scenen, har de likevel autoritet nok til å trollbinde sitt publikum.

Naturlig nok var her mye fra den nye platen. Den lett rockete «Nok en sang om havet» må allerede nå regnes som vordende allsangrepertoar, men også de roligere balladene fungerte godt. Det mest overraskende er at det ferske stoffet er fullt på høyde, og ofte enda bedre enn det gamle. Det sier ikke så rent lite, når en vet at Vamp har åtte tidligere utgivelser å plukke fra.

Men Vamp er ikke lenger bare litt opproket visesang. Den ti år gamle melodien «Harry» var denne kvelden bygget ut til en lett eksperimentell jazzsuite der musikerne fikk rikelig anledning til å boltre seg. Mest imponerende var kanskje gitarist Torbjørn Øklands mesterlige håndtering av trompeten.

Gledelig var det også å konstatere at de nylig ombygde lokalitetene i gamle Ole Bull Teater er blitt et glimrende konsertlokale. Til og med på vår plass bak i salen under balkongen, tradisjonelt tidligere et håpløst sted å befinne seg på konserter, var lyden perfekt og sikten upåklagelig. Noe som også må tilskrives en fagmann bak lydbordet.

Mot slutten kom selvfølgelig tidløse svisker som «Ingeborg» og «Tir Na Noir». Størst inntrykk denne kvelden gjorde kanskje Vidar Johnsen fremføring av Kolbjørn Falkeids nydelige tekst «Høytflyvning». Stort vakrere kan ikke en konsert avsluttes.